

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., proti povinnej **V. C.**, bývajúcej v D., o vymoženie **459,74 € s príslušenstvom**, vedenej Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8 Er 189/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2013 sp. zn. 43 CoE 383/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Súdny exekútor požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe rozhodcovského rozsudku z 20. januára 2012 sp. zn. I. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila R., so sídlom v B. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Okresný súd Zvolen uznesením z 3. júla 2013 č. k. 8 Er 189/2013-13 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že povinná s oprávnenou uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že na základe znenia rozhodcovskej doložky v kontexte so zákonnou právnou úpravou týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa došiel k záveru, že sa vymáha plnenie zo spotrebiteľskej formulárovej zmluvy, ktorej

neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že ustanovenia zmluvy ako zmluvy formulárovej vyhotovenej na predtlačí oprávnenej v spojení s OP boli dôkazom ich koncipovania predovšetkým v záujme zmluvného partnera spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku považoval za neprijateľnú aj z dôvodu, že nebola medzi spotrebiteľom a dodávateľom osobitne dojednaná, nakoľko je súčasťou formulárovej zmluvy a povinná ako spotrebiteľ nemala možnosť túto ovplyvniť. Rozhodcovskú doložku tak, ako je uvedená v zmluve nemožno považovať za také zmluvné dojednanie, ktoré je z pohľadu rešpektovania európskych i domácich štandardov ochrany spotrebiteľa k tomuto účastníkovi zmluvného vzťahu dostatočne šetrným. Na záver uviedol, že tu nebola platne založená ani právomoc rozhodcu na prejednanie veci a ani na vydanie rozhodnutia, ktoré by následne mohlo požívať aj náležitú procesnú ochranu v procese exekučného vymáhania ním priznanej pohľadávky. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. novembra 2013 sp. zn. 43 CoE 383/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že súhlasí s právnym hodnotením okresného súdu, že rozhodcovská doložka, ako je uvedená v zmluve o úvere, ako aj Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom oprávnenej a povinnou dňa 17.10.2007 spĺňa všetky podmienky pre vyslovenie záveru o jej neprijateľnosti a absolútnej neplatnosti podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Dohodnutá rozhodcovská doložka spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán ku škode spotrebiteľa. Dojednanie takejto rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli bezpochyby vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu zaručujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších

stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), odňali oprávnenej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 221/2012, 2 ECdo 35/2013, 2 ECdo 87/2013, 2 ECdo 145/2013, 2 ECdo 15/2014, 2 ECdo 39/2014, 2 ECdo 49/2014, 2 ECdo 87/2014, 2 ECdo 124/2014, 2 ECdo 138/2014, 2 ECdo 176/2014, 2 ECdo 244/2014, 2 ECdo 246/2014, 1 ECdo 95/2014, 3 ECdo 194/2013, 4 ECdo 198/2013, 5 ECdo 122/2013, 5 ECdo 34/2014, 7 ECdo 318/2013, 7 ECdo 2/2014, 7 ECdo 63/2014, 7 ECdo 112/2014, 8 ECdo 127/2014, 8 ECdo 187/2014, 8 ECdo 211/2014, 8 ECdo 227/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Martin Vladik, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová